

Opsamling på dialogmøde 1 – Karup, Ørum, Overlund, Skals/Ulbjerg, Søndre

Skolefællesskab Skals/Ulbjerg – har fælles ledelse, MED, bestyrelse osv. Vil gerne have mellemtrin ét sted – to profilmellemtrin natur i Ulbjerg – Vi kan gå fra 8 til 5 klasser allerede næste år.

Land/by, store/små skoler

Land/by – svær at løse, vigtigt at få løst, så smørret ikke skal smøres for tyndt ud. Vi skal arbejde på at få klassekvotienterne op. De store byskoler med høj kvotient kan have sværere ved at levere til rationalet.

Søren: Der er også rationale i at tænke store og halvstore skoler sammen – sporsamarbejder.

Det er svært at gå op i helikopterperspektivet. Hvad er der penge i? Det har man selv svært ved at identificere. Kan vi kigge andre steder hen?

Søren: Der vil komme masser af beregninger i forløbet. Kan vi bruge pengene mere hensigtsmæssigt?

Hvordan kan vi få alle børn i Viborg Kommune til at gå i folkeskolen? Det skal være en del af løsningen at brande vores gode skoletilbud.

Friskoler opstår, når kvaliteten i folkeskolen ikke er god nok.

Søren: Der er større konkurrence folkeskolerne imellem.

Notater fra bordene:

Nærhed

Transport spiller ind – at der ikke er for langt (vil vælge andre skoletilbud fx privat, hvis de skal til at transportere sig ud og væk fra lokalområdet)

Kigge på – transporten i tid + økonomi

Svært at transportere børn den ”forkerte” vej

Kvalitet i undervisningen (hvordan måles det?) – hvad er god kvalitet – øge den

Nær og nok ledelse/tæt på

Beholde de børn, der bor i nærområdet

Sælge os selv, profil?

Skolen er almen – for alle, en pakkemodel

Skolestørrelse:

Andre organisationsformer kan være en del af løsningen (eksempelvis aldersintegreret uv.)

En skole kan blive for lille!

For de yngste elever er nærheden vigtig.

For de ældste elever er tilbud om indhold i undervisningen og "campusmiljø" vigtigst

Hvis skolen er stor er det nødvendigt med en intern struktur der sikrer elevernes overblik.

Kvalitet:

Flest mulige midler skal bruges direkte på kerneopgaven.

Børn i Viborg Kommunale skolevæsen skal opleve ensartet kvalitet uanset skole

Vi skal være bedre til at vise alt det vi er gode til.

Økonomi:

Skolen som en del af lokalsamfundet:

De yngste elever er afhængige af, at der er en skole tæt på.

Trivsel:

En lang bustur er ikke nødvendigvis medvirkende til god trivsel

Ledelse:

Ledelsen (skoleleder eller afdelingsleder) skal være tæt på kerneopgaven.

Fokus på flere byggegrunde i landdistrikterne med henblik på at øge befolkningstilvæksten andre steder end i Viborg by → flere børn i landskolerne

Fokus på:

Balance mellem land og by

Faglighed, trivsel og tryghed

Se på forskellige måder at lave en økonomisk, bæredygtige klassekvotienter på (aldersintegreret undervisning – udvidet holddeling (landsbymodeller)

Branding af folkeskolen – Viborg Kommunes skolevæsen – borgernes førstevalg

Branding af Viborg Kommune som et attraktivt sted at bo som børnefamilie

Det kan være svært at finde en løsning eller "løsningen", som kan bruges alle steder i kommunen – er der mulighed for forskellige løsninger.

Aldersintegreret undervisning – fagligt udgangspunkt ikke kun alder. Lærere og pædagoger der kan gabe over flere skoler/matrikler fx i forhold til fagområde eller en vikar der deles,

Erfaringer fra Holstebro – profilskoler – byskoler. Ved at elever kan vælge mellem fx to skoler, vil der kunne ske en optimering af klasser (indskolingen bør være fredet og nærhed være i fokus. Så mellemtrin og udskoling). Der vil være noget at spare på små skoler, hvor der er i omegnen 7-8 i klasser. Der er kvalitet forbundet med at være flere. Man vil muligvis kunne fastholde elever ved profilskoler (og beholde dem i stedet for, at de søger på privat og friskole).

Optimere anvendelse af lærere og vikarer. Samling af elever i fagdage. Kigge på hvad der kan gøre skolen populær, specialisering mv. Faglige, særlige kvaliteter på skolerne. Vende fortælling og fastholde elever i 9. klasse i stedet for efterskolerne.

Det er i samfundets interesse at beholde flere skoler, det giver flere muligheder for eleverne.

Slå en del af ledelsen sammen for skoler, der arbejder sammen. (Fødeskole og hovedskole; Møllehøj og Overlund mv).

Overvej at lave en udskolingskole i byen – erfaringer med 10. klassecenter. Kan fastholde elever til byen. Børn i 7. klasse er klar til at bevæge sig væk hjemmefra (fx cykle til en ny skole). Der kan være fordele fagligt, men ikke nødvendigvis på det trivselsmæssige.

Mere branding af skolen – folkeskolen som førstevalg

Der skal findes besparelser via højere klassekvotienter generelt, det det eller vil forringe skoletilbuddet

Sværere for store byskoler eller andre skoler med høje klassekvotienter at hente en større besparelse

Sammenlægning af skoledistrikter i byen vil give mulighed for at fordele eleverne og fylde klasserne op

Opsamling på dialogmøde 2

Kommentar før gruppedrøftelser

Sparkær synes det er svært at se bort fra at der allerede er nogle politiske udmeldinger.

Er det vores mulighed for at blive hørt. Kritisk overfor processen.

Kommentarer efter gruppedrøftelserne

Den hurtige indkaldelse og processen i det hele taget med høring hen over en sommerferie – ordentligheden betvivles.

Eleverne – bekymret for flere elever i klasserne tænker at kvaliteten bliver ringere.

Ønsker ikke kannibalisme mellem skolerne. Kan vi gøre noget for branding af Viborgs skoler udadtil? Ønske om samarbejde skolerne imellem.

Tænke på om vi vil udvikle vores folkeskole – eller vil vi afvikle. Hvis der bliver længere mellem skolerne, kan der være risiko for, at forældre flytter til privatskoler – kig til Randers. Bevar vores folkeskole og nærheden.

Ny rapport viser noget om, hvad der får forældre til at vælge skoler. Vi ønsker, at folkeskolen skal være førstevalg. Plads til forskellighed.

Kigge til andre kommuner fx Lolland/Falster. Mister vi arbejdsglæde – lærere og ledere der går ned med stress. Vi skal tale folkeskolen op, fortælle hvor meget vi kan. Det koster ikke kun økonomisk, også på samfundsbasis. Vigtigt at vi har skoler, der er mangfoldige.

Kan vi inkludere det samme antal elever i en struktur med flere elever i klasserne?

Det vi skal mødes om i marts måned er forslag til principper.

Der er langt fra helikopterperspektiv til principper. Ærgrelse over de korte tidsfrister. Der er ønske om mere dialog.

Der er ønske om, at principperne kommer ud til bestyrelserne til drøftelse før mødet i marts.

Når byrådet beder BUU om at kigge på struktur kunne det også være et perspektiv at have et videre udsyn. Vi danner borgere, der forhåbentlig bidrager.

Noter fra bordene

Vi kan arbejde sammen på tværs af skoledistrikts- og kommunegrænser for at sikre højere klassekvotient, MEN ved for atore klasser i byen mistes elever til privatskoler i midtbyen (som Randers) OG usikkerhed om hvilken skole man kommer på, skaber sammen bevægelse.

Høringsfasen må ikke gå hen over sommerferien

”Flyvende lærere” kan (måske) sikre linjefagskompetence

Vi vil gerne udfordre politikernes beslutninger om den ret lave tildeling til skoleområdet → udvikle frem for afvikle

Klasser må ikke være for små og ikke for store (fx 15-25) pga. faglig og social trivsel. Ved for små skoler/klasser forstrækkes "flugten" mod byskolerne.

Samlæsning kan øge klassekvotient → bevare landsbyskoler.

Vigtigt at sikre midler/mulighed for inklusion, som er godt for barnet og klassen.

1 lærer pr. time – kompetente (linjefag-uddannet)

1 pædagog pr. time i indskolingen

Svær situation at sætte forældrebestyrelser i – Har bestyrelsen overblikket i Viborg! – Det er en sparreøvelse 46 mio. kr.

Bæredygtig og forsvarlig økonomi for hver skole – hvor store skoler 150- 300 – 400?

Undgå matrikelskift for at skabe bæredygtige klasser – er holddeling et svar?

Holddeling som princip – som pædagogisk praksis.

Kan der arbejdes sammen på Byskolerne?

Kan der tilgodeses undervisere/hold fra by → land (valgfag/BSA mv.)

Elevantal – kvalitet i forhold til antal elever.

Pas på A og B-hold

Tale Viborg Kommunes skoler op

-tale kvalitet

- stabilitet

Kvalitet i undervisningen – inklusion – store klasser

Høj klassekvotient sparer penge men kvalitet ↓

Sammenhængskraft – lokalsamfundet – medejerskab fra forældre ved nærhed

Kvalitet i tilbuddet/undervisningen

Folkeskolen skal være fundament/grundpille i samfundet.

Datoer for høring!

Relationen er vigtigst!

Sparkær skole: Evt. lukning vil betyde flytning af børn til Viborg, da Stoholm er forkert retning ifht. job/andre aktiviteter. – Det samme gælder Mønsted-børn.

Logistik fra Sparkær til Mønsted → indskoling samles → Cykelsti/transport

Nærhedsprincippet er måske vigtigst i indskolingen – dog afhængig af hvilken retning man skal køre – altså væk fra job eller lignende.

Vil vi udvikle eller afvikle folkeskolen og sende endnu flere elever på fri-/private skoler, hvis der bliver længere til skole og mindre nærhed til lokalområdet!

Vigtigt med faglært personale

Mangfoldighed i forhold til klasser/klassestørrelser i forhold til ressourcer.

Konsekvensberegning → lukning af skoler → opstart af nye friskoler.

Hvad vil være godt at fastholde for en GOD FOLKESOLE?

Hvad skal kigges på → hvad skal der arbejdes med? Hvordan ser det ud i forhold til specialtilbud og økonomien dertil?

Tænk langsigtet og ikke kun 5 år frem!

Se til andre kommuner – hvor er det gået godt, og hvor har det været knap så godt → fx hornholm og Lolland-Falster – hvad har det haft af betydning for folkeskolen?

Arbejde med forpligtende samarbejder skolerne imellem → bruge skolerne aktivt ind i det, de hver i sær er gode til - og måske kan lære andre → eller evt. samle valgfag

Kan der tænkes fælles ledelse ind på forskellige områder, som fx Mønsted/Sparkær → forskellighed skolerne imellem → det skal give mening de enkelte steder.

Bekymring: A og B-hold, nedlægge skoler → styrker private/friskoler

Løsning er lokale ikke centrale

Folkeskolen er grundlag for nærdemokrati.

Forældres første valg - samarbejde om det enkelte barn.

Folkeskolen skal profilere sig – Have lov til det.

Folkeskolen attraktiv gennem faglighed, trivsel, tættere på

Lokalt ejerskab til løsninger.

Medejerskab

Stabilitet vigtig. Fare ved klassekvotient-optimering.

Lokal – foreningsliv/ sammenhæng i lokale områder – sammenhængskraft.

Klassekvotient – økonomisk billigt – men bekymret for faglighed.

Større klasser → vil kræve specialskoler, transport. Dvs. effektiviseringsgevinsten er mindre end forventet.

Sygefravær er lavt i små enheder.

Skoler selv komme med bud – Lolland

Princip: ikke ens pris pr. elev i hele Viborg. Dvs. se på undervisningseffekt og husk elever med særlige behov. Stabilitet vs. flydende klasser.

Afstand 6-8 km er max cykelafstand for elever. Kræver cykelstier – turisme

Princip: Stå bedre i konkurrence med privatskole

Princip: En skole kan blive for stor med samlet ledelse. Lyt til erfaringer fra forældre og Lolland med storskoler.

Princip: Et GRØNT Viborg

B&U Bilag: Læs Rapport "Forældres skolevalg" AU.

Princip: Kræve at skoler sely vælger tiltag når elevtal er under 14 elever.

Pædagogisk kvalitet – Hvordan måles det i skolerne?

Vi må ikke bekrige hinanden internt i VK

Ledelse tæt på

INVESTERE I DET GODE BØRNELIV I HELE VK

Opfølgning på dialogmøde 3 (Finderuphøj, Rosenvænget, Egeskov, Bøgeskov, Rødkærsbro, Vestfjends, Nordre)

Kommentarer før gruppedrøftelser

Er bloktilskuddet differentieret?

Økonomi i forhold til bygningsmassen? Har vi tal for det? Det er på lønninger, vi har de store udgifter

Rationalet bliver på skoleområdet – får de, der har fulde klasser ikke del af provenuet? Sv: Det skal der tales om? En principdrøftelse. Spm: Er det til gode for dem, der kan spare eller er det til gode for alle?

Ved flere i klassen får man vel ikke øget kvaliteten – i forhold til lærer-/elevrelationen?

Der tilfalder ikke flere midler pr. elev – Viborg ligger lavt i forhold til udgifter pr. elev. Det er en politisk beslutning? Kan der ikke ændres ved den?

Vi starter et andet sted, end I har bedt os om. Hvad vil VK med sine landdistrikter?

Der bliver sagt sparerunde, vi udvikler med den ene hånd og afvikler med den andet. VK ligger lavt i tildeling pr. elev. Skal vi kigge på det. Det svinger meget lidt pr. år. Det handler også om tildelingsmodel. Serviceloft – hvor ligger vi på de andre områder. Det er 6 mio, der mangler pr år. Det er en meget bredere snak end det, der er lagt op til.

Vi sidder med en fornemmelse af, at det vil være bekvemt at løse problemerne med en struktur. Cepas-rapport – der var ikke noget økonomisk rationale – transport, fravalg af folkeskolen, forringelse af kvaliteten i undervisningen (afgangsprøvekarakterer). Vi skal tage udfordringen alvorligt, og løsningen skal anskues på andre måder. Savner at blive præsenteret for andre modeller, der kan løse udfordringen – mere fleksible måder at drive skole på. Vi har ikke evidens for at skolestruktur giver løsning på den økonomiske udfordring, vi står overfor.

Hvis I beder ikke-fagfolk om input, savner vi inspiration – hvad andet kan vi arbejde med.

Vi ligger ikke i top med serviceniveau på nogle af velfærdsområderne CC.

Hvor mange % af vores børn går i fri- og privatskoler ca. 20%. Hvordan ser udviklingen ud? Vi er i Bjerringbro i stærk konkurrence med friskoler. Branding af folkeskolen – her har vi et stykke arbejde at gøre.

Søren: I stedet for at lukke matrikler kan vi lave mere forpligtende samarbejder mellem skoler. Vi skal lære af de fejl, der har været lavet i strukturøvelser i andre kommuner. Vi skal levere noget til byrådet i juni 2020.

Der er forskning, der viser, at helhedsskolen er den bedste skolemodel. Så dette skal man have in mente, når man splitter skoler op – der er væsentlige værdier på spil. Efterlyser stadig modeller, der bedre får sammenbundet de værdier, der skal kendetegne skolen.

Oprindeligt er der arbejdet med flere matrikler i Bjerringbro?

Det ville være rart, hvis vi kunne starte et andet sted end ved økonomien. Hvad er det for en folkeskole vi vil have i VK. Hvordan kan vi hive nogen elever tilbage fra fri- og privatskolerne. Har vi et pejlemærke, vi kan arbejde efter.

Kan vi retænke folkeskolen? Der er mange tilbud til forældre i dag. Folkeskolevalget skal være et aktivt tilvalg. Hvad er det for en skole, jeg vælger? Hvad er det for en skole vi vil have i Viborg Kommune?

En ting er det frie valg – det er problematisk, hvis valg af friskolerne er et fravalg af folkeskolen. Her er kvaliteten vigtig sammen med nærhed og geografi.

Noter fra bordene

Klasser frem for elevtildeling og min x antal elever

Serviceefterskole hæves & samlet elevtildeling frem for nuværende

Skole/børnehave fælles ledelse (konkret Sødalskolen)

Fokus på den opadgående kurve om 4-5 år frem for det dyk den har (udvikling frem for afvikling)

Det skal være fordrende at gå i folkeskolen frem for friskoler & privatskoler.

Se på hvad der skete i 2011-2012 da der også var et dyk i folkeskoler og en opadgående kurve i fri/privatskolen (lær af tidligere erfaringer)

Max elevantal pr. klasse, som er lavere end 28 (25).

Vi skal gøre det attraktivt at vælge folkeskolen – økonomisk gevinst.

Det ståsted hvorfra man optimerer medtænkes når man vurderer "velvilje".

Mere ensartet økonomi pr. almen elev (max 20% forskel?)

Max 28 elever pr. voksen.

25<Ekstra voksne

Evt. fælles ledelse af skole og børnehuse.

Viborg = børnenes kommune. Der tales om mangfoldighed. Der skal være både byskole og landsbyskoler, større og mindre skoler.

Plads til specialskoler.

VIBTIGT at skolebørnene får ensartet skoletilbud uagtet skoledistrikt, ens serviceniveau.

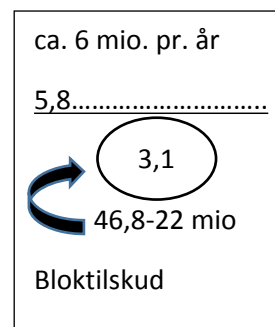
Grundlæggende lærer/elev forhold bevares.

Lærerteams som "mobile" ml. skoler beliggende tæt på hinanden (jf. "klynger"). Eks. specialiserede lærerteams. Fx ordblinde, læsevejleder, matematikvejleder? Ifht børn med diagnoser ADHD/autisme...

Udvide samarbejde mellem skoler fx ifht. valgfag.

Vær opmærksom på at det også er aktivt tilvalg at børn går i landsbyskole eller byskole/skole 0. til 9. klasse.

➡ handler om værdier, hvad man lægger vægt på. Fx er socioøkonomi ikke nødvendigvis = familier/børn i landsbyerne.

*Politisk valg om man ønsker at drive de mindre skoler, velvidende, at de koster mere end stordrift. Jf. Ålborg Kommune, som i 2016 åbent meldt ud at det var en prioritering at bevare og drive de mindre skoler på trods af at de er dyrere at drive.

Større skolestørrelse er ikke nødvendigvis = større kvalitet.

Vanskeligt for en specialskole Rosenvænget at byde ind...

*OBS konkurrence med privat- og friskoler.

Behov for samtænkning af skole- og landdistriktpolitik. Medtænke økonomisk afledte effekter på lokal erhverv, bosætning, institutioner (rammebetingelser).

Helhedsskolen (0.-9. kl.) som bedste skolemodel + tryghed, samhørighed, rollemodeller, ansvar, spejling, identitet.

Lokal forankring og udvikling af åben skole fx nytænkning af valgfagssamarbejde.

Mulighed for fleksibel hold-delning lokalt, som alternativ til flytning af børn.

Ikke automatik for økonomisk rationale eller kvalitet i undervisningen ved skolestruktur-model → henvisning til CEPOS rapport fra 2013 – øgede udgifter til transport og flere elever der fravælger folkeskolen og tilvælger privat- og friskoler.

→ Folkeskolen skal være et aktivt tilvalg i konkurrencen med fri- og privatskoler. 1800 elever i fri- og privatskoler svarer til 80.000 mio.

Positive tanker ifht. folkeskoler der agerer som fødeskoler, men indenfor en given radius? Samling på styrkede udskolinger kunne være interessant.

Nærhed vigtigst i de mindre klasser, også i forhold til forældreengagement. I større klasser vægter faglighed og sociale udviklingsmuligheder højere.

Børn økonomien der frigives ved en skolesammenlægning tilfalde den sammenlagte skole?

Når man sammensætter skoledistrikter, skal den hænge ordentlig sammen → I Bjerringbro er distriktet direkte tåbeligt sammensat. Det bør samles.

Kontinuitet og forudsigelighed er vigtigt. Gerne lade pædagog følge klassen fra skolestart op gennem mellemtrin samt sikre at der er mulighed for lærerkontinuitet i eksamensfag i 8. og 9. klasse.

Bør lærere med særlige kompetencer kunne tilknyttes et større område/flere skoler?

Gerne mest mulig 2 lærer ordning i mindre klasser.

Faglighed vigtig og afgørende, men først og fremmest skal der være trivsel – for uden trivsel så ingen læring.

Er der ikke nogle centrale opgaver, som kunne håndteres centralt fx forberedelse og udrulning af AULA?

Skoler bør ikke italesættes som en virksomhed. Det er et lærings- og udviklingsmiljø, der uddanner og danner vores børn og unge mennesker. Vi skaber nysgerrighed, viden, mod, fællesskab, tro på egne evner, selvindsigt og indsigt i verden omkring os.

Nærhed har stor betydning. Tilstedeværelse af en skole lokalt er af største betydning.

Faglighed og pædagogiske miljøer betyder meget.

Få fat i Forældre til inddragelse

Nærvær.

Kan man politisk sætte mål for elever tilbage til folkeskolen – fra privatskoler til folkeskolen.

Ønsker helhedsskole fra 0. klasse til 9. klasse.

Nærhed har høj prioritet.

Lokal ledelse har høj prioritet.

Forældre skal være gode rollemodeller.

Forældreansvar ("gode skoleelever")

Samhørighed mellem hjem og skole.

God omtale af folkeskolen

? til økonomi mht. administration.

Min. transporttid!

Branding – tale Viborg Kommunes skole op!

Viborg skolerne skal gøres attraktive i forhold til fri- og privatskoler. vi "mister" mange elever til fri- og privatskoler. vi skal have hovedparten af disse børn "tilbage".

Integreret institution med børnehave+ indskoling ude i de små lokalsamfund. – det holder de små samfund i live.

Princip: max 25 elever i hver klasse – et sigte for at gøre folkeskolen attraktiv. Hvis sigtet fra starten hedder 28 elever, kan det medvirke til at forældrene vælger privat- og friskole. fortællingen er vigtig!

Skab fortællingen om klassestørrelse på niveau med privat- og friskoler.

Udskolingsmiljøer i Viborg.

Profilskoler.

Lærerne i Bjerringbro ønsker én matrikel pga. den faglige sparring.

Skolepolitik er ikke landsbypolitik.

Der kan godt være forskellige løsninger i forskellige områder.

Opsamling på dialogmøde 4 20-01-2020

Tilbagemeldinger på gruppedrøftelser på mødet

Klassekvotient – hvad er det optimale? Det pædagogiske og fysiske giver alligevel nogle rammer.

Skal der være et princip omkring klassestørrelser?

Man skal huske at have med i sine overvejelser, at vi i sin tid besluttede, at Viborg Kommune skulle have en stor geografisk udstrækning. Skulle vi sætte skatten op.

Skal der være et princip om, vi bevarer alle undervisningssteder. Lukning af skoler behøver ikke at betyder lukning af matrikler.

Det er vigtigt, at der er en skoleledelse, der er fysisk tilstede på skolen. Ledelse tæt på

Tre spor giver nogle muligheder, også attraktivt for lærerne

Det skal fortsat være attraktivt at bosætte sig i landdistrikterne.

Overbygningen er vigtig på den lokale skole

Det skal også være muligt at drive de små skoler.

Hvad er det friskolerne gør – fx små busser der samler eleverne op. Kan vi trække skolebuskørslen hjem ligesom nogle skoler har trukket rengøringen hjem. Det har været en succes.

Transport er stor udgiftspost i Viborg Kommune

Per Møller: Kunne man finde det bedste fra friskolerne i indskolingen, og kunne vi finde det bedste fra efterskolerne i udskolingen?

Opsamling på det, der blev noteret på mødet

Klassekvotient: det vigtigste er, at de fysiske rammer og de pædagogiske ressourcer passer til antallet af elever. Klassen kan blive for lille i forhold til klassedynamik og sociale relationer

Minimum to spor – gerne tre spor giver basis for

- faglig sparring og attraktivt miljø for lærere og pædagoger
- at nå i mål med kompetencedækning
- at nå i mål med valgfagene

Vi ønsker, at skolen har en skoleleder, der er fysisk til stede

En folkeskole kan sagtens have sin egen særegne kultur/tradition for fx klubber (Møllehøjskolen)

Der skal ikke nødvendigvis holdes liv i alle matrikler, det kan blive en dyr løsning, som ikke nødvendigvis sikrer faglig kvalitet.

Uanset hvilket konstruktivt forslag vi har til at optimere klasser/skoler, er vi bange for flugten til privatskoler.

Flere byggegrunde i det små lokalsamfund

Brattingsborgskolen

Samarbejde i "klyngelandsbyerne"

Profilskoler (fordele ressourcer mellem "klyngelandsbyerne")

SDI – fordele ved gode overgange + administration

Samarbejde med Mariagerfjord Kommune i forhold til elever

- fra Hornum. Tilbyde indskoling og mellemtrin i nærområdet og "sende" udskolings elever til både Hobro og Møldrup (alternativt vælges tit Bjerregrav Friskole)

Lokale løsningsmodeller ønskes – (SDI) transport (tilbyde sig attraktivt ligesom friskoler i forhold til kørsel)

Houkær

Leder på alle matrikler

Forskellige løsninger for forskellige skoler

Princip om nærhed: Specielt vigtigt for yngre årgange. Afstande bliver gradvis mindre betydende, hvorfor samarbejde mellem skoler bliver mere relevant (her tænkes på overbygning).

- Samlæsning i udvalgte fag fremfor sammenlægning af fx udskolinger
- Hvad koster den centrale administration? Besparelser på administration, ungdomsskoler, transport?
- Besparelspotentiale i land og by?
- Nærværende ledelse

- Det skal fortsat være attraktivt at bosætte sig i landdistrikterne
- Det skal være muligt at sikre en ordentlig kvalitet på den enkelte skoler
- Overbygningen er vigtig for de enkelte skoler

Løsningen er ikke den samme i hele kommune, men forskellighed. Byskolerne kan noget, og de små skoler kan noget andet.

Samlæsning

Buskørsel i vores egne busser – transport

Kig på lokalsamfundene byggemodning af grunde er vigtigt – dette må ikke begrænse tilgangen af elever

Vigtigt at der tages hensyn til forskelle i fx geografi, transport – u hensigtsmæssigt at der galder de samme rammer/læsninger for alle distrikter

Den røde tråd fra de helt små børn og op dvs. vuggestue, børnehave og til skolen, det betyder meget for forældre og børn TRYGHED ER MEGET VIGTIGT

Finderuphøj Skole

- **har i gennemsnit 21.1 elever i hver klasse.** Vi gennemfører ofte sammenlægning af klasser, hvis antallet på en årgang fordrer det.
- **har et elevfravær på 3,9 %.** Det er 20% lavere end gennemsnittet i Viborg Kommune og 34 % lavere end landsgennemsnittet.
- **94,7 % af eleverne på Finderuphøj Skole er i kategorien "Højeste trivsel".** Det er 2,1 procentpoint højere end kommunegennemsnittet og 3,2 procentpoint højere end landsgennemsnittet.

Vi driver med andre ord en velfungerende skole på et kommunalt minimum af udgifter pr. elev. Vi har ærlig talt svært ved at se, hvordan vi kan gøre det billigere pr. elev. Det økonomiske rationale i Viborg Kommune må ligge andre steder.

Hvis vi hæver os til et helt kommunalt perspektiv, kan vi godt bidrage med ideer og forslag, men næppe nogen, der ikke er set før i den ene eller anden forklædning.

I efteråret 2014/foråret 2015 sad undertegnede i et udvalg med andre forældrerepræsentanter, skolelederforeningen, Lærerforeningen, BUPL og den daværende skolechef (og direktøren et par gange).

Vi holdt en håndfuld (lange) møder og endte med at komme med et udspil til, hvordan man kunne manøvrere i forhold til driften af kommunens skoler for at gøre den mere rentabel samt højne faglighed og trivsel blandt medarbejderne.

Den indeholdt ikke konkrete forslag om ændring af skolestruktur, lukning af skoler - slet ikke! Det var en række principper for, hvordan skoledriften skulle gribes an. Eks. at der skulle være et minimum af elever i en klasse for at den kunne oprettes, at der skulle være et minimum af elever (lærere) på en skole (afdeling, trin og adresse) for at skolen/afdelingen/trinnet kunne vurderes som fagligt og socialt bæredygtig osv. Vi satte i den grad egne behov og interesse til side og var meget professionelle i tilgangen.

Den daværende formand for Skolelederforeningen færdiggjorde det og så ventede vi spændt. Da vi kort tid efter så dagsorden til mødet i B&U kunne vi slet, slet ikke genkende vores arbejde. Der blev taget en ikke-beslutning og det hele forsvandt i glemslens tåge.

Jeg står gerne til rådighed for yderligere - men jeg er ved at være i tvivl om, jeg orker at bruge SÅ meget krudt på det her igen, igen, igen.

Venlig hilsen

Jens Ole Sørensen

//På det seneste bestyrelsesmøde fik vi afstemt vores holdninger og jeg blev bemyndiget til at udfærdige nogen forslag. Disse har bestyrelsen haft til gennemsyn og der er ikke nogen indvendinger.

Fra frit skolevalg til frit skoleønske

For at undgå halvfylde klasser og dermed skabe en mere rationel drift kan man ophæve princippet om frit skolevalg – og i stedet indføre frit skoleønske.

Det vil ikke have nogen indflydelse for de fleste, men skabe rationale der, hvor udfordringen er.

Det vil på sigt skabe behov for at genoverveje i hvilket omfang man vil fastholde undervisning på alle de nuværende adresser.

Modellen skal selvfølgelig have en vis portion elastik, men f.eks kunne man sige, at der skal være 18 elever for at lave en klasse – mens man ved 25 elever stopper klasseoptag. Altså arbejde med en margin for klassestørrelse - uden at det bliver rigtigt.

Efter skoleindskrivning kan man fra centralt hold fordel eleverne, så der er "fyldte" klasser på alle skoler – mens der på nogen skoler ikke er klasser.

Eksempel:

1: Skole A har 11 elever på en årgang, mens skole B har 9 = Der oprettes én klasse på en adresse. Ingen klasse på den anden adresse.

2: Skole A har 7 elever, Skole B har 4 elever, Skole C har 9 elever = Der oprettes én klasse med 20 elever på én adresse – ingen klasser på de to andre skoler.

3: Skole A har 33 elever, Skole B har 33 elever = Der oprettes to klasser på én adresse – to klasser på en anden adresse. Ved opgørelsen i januar kan man evt. spørge forældre i "randområder" af de eksisterende skoledistrikter om de "... grundet det nuværende elevantal kunne overveje et alternativt skoletilbud end deres førstevalg". På den måde kan man måske endda løse det uden "tvangsflytninger".

— — —

Et skridt videre kunne være at bibeholde de nuværende skoledistrikter, men lave et lavt antal "Skoleklynger".

Eks. kunne Nordre, Vestervang, Løgstrup, Løvel/Rødning være én klynge.

Indenfor denne geografiske klynge etableres der det antal klasser, der giver en rationel drift.

— — —

Den fulde udgave af dette ville være, at betragte hele Viborg Kommune som et skoledistrikt, hvor man som forældre kan ønske en skole – men hvor fordelingen af elever til skoler sker centralt, således at der kun laves økonomisk bæredygtige klasser (18-24 elever).

— — —

Der skal i hele dette regnestykke selvsagt laves en Cost-Benefit i forhold til udgift til transport. Hvis det koster mere i bustransport for et antal elever fra X-by til Y-by, så er der jo ikke noget økonomisk rationale. Der kan stadigvæk være et fagligt rationale i at samle flere fagpersoner på samme adresse- ligesom at børn ville kunne opnå en social gevinst ved klassefællesskab med flere jævnaldrende.

Ingen børn – ingen penge

Viborg Kommune mister penge i bloktilskud fra Indenrigsministeriet fordi, der kommer færre børn. Århus Kommune får flere penge i bloktilskud – fordi de får flere børn.

Når der fordeles bloktilskud, er det kynisk excel-kalkyle: X antal børn giver X antal kroner! Indenrigsministeriet tager ikke højde for, at man rundt omkring i landet vælger at undervise på flere adresser end der reelt er børne-grundlag for. Derfor er det en selvvalgt økonomisk kattepine Viborg – og langt de fleste danske kommuner - befinder sig i.

Hvis man skal følge den fordelings-politiske logik i Danmark og ikke lade sig styre af følelser og personlige forhold til landområder eller bydele kunne vælge at gå samme vej som indenrigsministeriet.

Færre børn – Færre penge. Hvis man på en skole ikke kan fylde en klasse op, så kan klassen ikke oprettes – for det er der ikke penge til i forhold til dét beløb man modtager i Bloktilskud.

Færre adresser

Der kan nedlægges undervisningstilbud i et omfang, så antallet af skoler passer med antallet af børn. Det vil dog betyde, at der givetvis opstår friskoler flere steder – ligesom det vil opleves som en serviceforringelse og betyde større udgift til transport.

Det er et politisk valg og en politisk prioritering om, hvilket skoletilbud man gerne vil give – men i den sidste ende også hvilket skoletilbud man har råd til at give.

Vil man bevare nærhed på bekostning af kvaliteten? Den nuværende skolestruktur er til fordel for de færreste – målt på antal af elever.

I denne vurdering skal også indgå en afvejning af, om det er hensigtsmæssigt for børns udvikling af sociale kompetencer, at de går i bittesmå klasser eller klasser med flere årgange? Endvidere er det også en overvejelse værd, om det giver et tilpas fagligt miljø på lærerværelset, hvis der kun er et meget lille antal lærere – med tanke på faglig sparring, vikardækning osv.

Det er et valg, ikke et let valg, og der findes ikke et rigtigt eller forkert valg. Alle modeller har både fordele og ulemper – fagligt og økonomisk.

Klatskillinger og håndører

Det er meningsløst at begynde og jonglere med pedeller, administrativt personale og afdelingsledere for at spare en klatskilling eller håndører hist og pist. Det må formodes, at alle afdelinger alle steder til stadighed optimere driften og gør det så effektivt som muligt – ellers er det et ledelsesproblem.

At fjerne ledelse decentralt er kontraproduktivt! God ledelse giver god drift. At spare på ledelse vil få den modsatte effekt – det viser al erfaring. God, nær og synlig ledelse giver glade medarbejdere med lavt sygefravær, stor effektivitet og høj faglig kvalitet. Mangelfuld og usynlig ledelse på afstand vil ofte betyde det modsatte – og det kan ende med at blive dyrere i det store regnskab.

Omlægning af tildelingsmodel

Den nuværende tildelingsmodel er i bedste fald lige så sløj som den tidligere.

For at opnå et større rationale i driften på skoleområde kunne man omlægge – og forenkle – tildelingsmodellen, så den ansporer til mere rationel drift.

Fjern grundtildelingen og start helt fra 0!

Modellen er enkel og gennemskuelig:

Antal kroner til almen undervisning i hele kommunen – divideret med antal skolepligtige børn i kommunen = XXXXX kroner pr. barn. Samme beløb til undervisning af et barn – uanset, hvor i kommunen det er.

Så kan man evt. friholde en mindre pulje til at understøtte socioøkonomiske slagsider.

Det vil helt åbenlyst betyde reduktion af undervisning på nogen adresser – men det vil løfte serviceniveauet på andre adresser.

Det vil også skabe et mere jævnt serviceniveau i hele kommunen. Det er indiskutabel fakta, at der i dag er stor forskel på det serviceniveau en skole med 350+ elever kan tilbyde – i forhold til det en mindre eller lille skole kan tilbyde ... for slet ikke at tale om det serviceniveau, der kan tilbydes, hvis en skole har undervisning på to adresser = Dobbelt op på grundtildeling og ingen reduktion!

BONUS

Økonomi på det specialpædagogiske område

I forbindelse med den seneste kommunalreform overgik de specialpædagogiske tilbud fra Amterne til kommunerne. Det var dog en lille hage ved det: Kommunerne fik opgaven, men der fulgte ikke penge med til opgaven.

Fakta er, at børn i de "almindelige" specialtilbud (GE, SE) tidligere var begunstiget med ca. 350.000 kroner om året til undervisning – i dag er beløbet 125.000 kroner om året!

Der er altså tale om væsentlig forringelse af tilbuddet, men der er desværre ikke nogen landsdækkende interesseorganisationer til at varetage denne gruppe børns interesse.

Tildeling af penge foregår i efter en "one size fits all" altså et eller andet estimeret overslag over et gennemsnit for børn med disse behov. Hvorfor er barnet ikke i centrum og fokus? Hvorfor er der ikke en individuel tildeling, der tilgodeser det enkelte barn?

Børn er ikke firkantede og passer ikke i et excel-ark – de er individer med forskellige behov. Det bør tildelingen afspejle.

— — — —

I løbet af de senere år er det blevet praksis at børn visiteres til 12 lektioners specialpædagogisk bistand i almen – fremfor et specialtilbud. Det kan der være mange gode grunde til og for nogen er det måske at foretrække.

Hvis man følger normal praksis i skolen, så vil der med 12 specialpædagogiske lektioner også blive skemalagt forberedelse til disse – men det er økonomien ikke til. Derfor er det praksis nogen steder, at 4 af de 12 lektioner går til forberedelsestid. Eleven, der er visiteret til 12 lektioners SPB netto modtager 8 lektioner.

Det er givetvis tilladt, men opnår vi den ønskede effekt ved at give eleven 66% af den mængde lektioner, vedkommende er visiteret til?

Og så er det igen en "one size fits all"-model. Hvad nu hvis Peter har brug for 18 lektioner i en periode for at opnå en faglig progression? Eller endnu flere?

Modellen med SPB er simpelthen underfinansieret i forhold til udmøntning i praksis. På skoler, der er positivt tilgodeset af den nuværende tildelingsmodel, kan der gennemføre to-lærer ordning i stort omfang, hvilket kan understøtte SPB modellen. Skoler til "Netto-pris" – altså med lav tildeling pr. barn – kan slet ikke gennemføre to-lærerordning i samme omfang og har derfor svært ved at få enderne til at nå sammen med SPB – og må derfor enten lave underskud eller fikumdik med udmøntningen af SPB.

Vi har behov for en tilbunds gående undersøgelse af økonomien på specialområdet, så vi får en transparent model, hvor ALLE børn i Nord, Syd, Øst og Vest sikres den samme støtte og de samme forhold.

Økonomi-afdelingen er helt sikkert vilde med den nuværende løsning, hvor special og almen er samlet i et sammenhængende budget ... og bundlinjen skal være nul. Skal der bruges flere penge på special – så skal de komme fra almen.

I den perfekte verden satte vi barnet i fokus og lavede to uafhængige budgetter. Så kunne vi give lige præcis det tilbud til specialbørn, der var behov for ...